

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 24ης Φεβρουαρίου 2000 *

Στην υπόθεση T-37/98,

Foreign Trade Association (FTA), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Hypermarché Auchan SA, με έδρα το Croix (Γαλλία),

Karstadt Aktiengesellschaft, με έδρα το Έσσεν (Γερμανία),

Kaufhof Warenhaus AG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία),

Société anonyme CIVAD, ενεργούσα υπό την επωνυμία La Blanche Porte, με έδρα το Tourcoing (Γαλλία),

Otto-Versand GmbH & Co., με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία),

Quelle-Schickedanz AG & Co., με έδρα το Fürth (Γερμανία),

Textilimportörerna, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία),

εκπροσωπούμενες από την U. Schliessner, δικηγόρο Ντύσσελντορφ, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου, επικουρούμενο από τους H.-J. Rabe και G. M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους V. Kreuschitz, νομικό σύμβουλο, και N. Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2398/97 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν (ΕΕ L 332, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, Πρόεδρο, J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Μαρτίου 1998, οι προσφεύγουσες, εισαγωγείς ή ενώσεις εισαγωγέων κλινοσκεπασμάτων, άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2398/97 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν (ΕΕ L 332, σ. 1).
- 2 Στη δεύτερη σελίδα του δικογράφου της προσφυγής αναφέρεται ότι οι προσφεύγουσες «εκπροσωπούνται από την Ursula Schliessner, κατ' εντολήν του James Searles, του γραφείου Oppenheimer, Wolff & Donnelly LLP, των Βρυξελλών» (κατά το πρωτότυπο αγγλικό κείμενο: «represented by Ursula Schliessner, instructed by James Searles, of Oppenheimer, Wolff & Donnelly LLP, Brussels»). Στην τελευταία σελίδα του δικο-

γράφου της προσφυγής αναγράφεται δακτυλογραφημένο το όνομα της U. Schliessner, Γερμανίδας δικηγόρου έχουσας δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων του Ντύσσελντορφ (Γερμανία). Αντιθέτως, η χειρόγραφη υπογραφή που βρίσκεται επάνω από το όνομα αυτό είναι η υπογραφή του J. Searles, δικηγόρου εγγεγραμμένου στον Δικηγορικό Σύλλογο του Οχάιο (Ηνωμένες Πολιτείες), ο οποίος περιλαμβάνεται στον «Κατάλογο των μελών αλλοδαπών δικηγορικών συλλόγων συνδεδεμένων με τον Δικηγορικό Σύλλογο Βρυξελλών και εγγεγραμμένων στο γαλλόφωνο τμήμα» του συλλόγου αυτού (κατάλογος Β). Η υπογραφή του J. Searles συνοδεύεται από την σύντομογραφία «pp» [αντί των λέξεων: par procuration (κατ' εξουσιοδότηση)].

- 3 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Απριλίου 1998, το Συμβούλιο προέβαλε, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως στις 8 Ιουνίου 1998.
- 4 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουλίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Η αίτηση παρεμβάσεως έγινε δεκτή με διάταξη του προέδρου του πρώτου πενταμελούς τμήματος της 16ης Νοεμβρίου 1998.
- 5 Η Επιτροπή, κληθείσα να διατυπώσει τη θέση της όσον αφορά, αποκλειστικά και μόνο, το παραδεκτό της προσφυγής, κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεώς της στις 21 Δεκεμβρίου 1998. Δεδομένου ότι ο πρόεδρος του τμήματος δεν έκρινε αναγκαίο να τάξει προθεσμία προς απάντηση στο υπόμνημα αυτό, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 15 Ιανουαρίου 1999.
- 6 Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπόθεση.

Αιτήματα των διαδίκων

7 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον κανονισμό 2398/97·
- να λάβει τα μέτρα που θα κρίνει αναγκαία·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

8 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» στα δικαστικά έξοδα.

9 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί του παραδεκτού

- 10 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, επικαλείται τρεις λόγους. Πρώτον, υποστηρίζει ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις προϋποθέσεις των ισχυόντων δικονομικών κανόνων. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι επτά από τις οκτώ προσφεύγουσες άσκησαν την προσφυγή εκπροθέσμως. Τρίτον, υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 2398/97 δεν αφορά τις προσφεύγουσες ατομικά. Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί ο πρώτος λόγος απαραδέκτου.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 11 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το οποίο «το πρωτότυπο κάθε διαδικαστικού εγγράφου πρέπει να υπογράφεται από τον εκπρόσωπο ή τον δικηγόρο του διαδίκου», καθώς και του άρθρου 17, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, το οποίο ορίζει τα εξής:

«Οι λοιποί διάδικοι εκπροσωπούνται από δικηγόρο.

Μόνον ο δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο δικαιούται να εκπροσωπεί ή να επικουρεί διάδικο ενώπιον του Δικαστηρίου.»

- 12 Το Συμβούλιο εκφράζει την άποψη ότι δικόγραφο προσφυγής μη εγκύρως υπογεγραμμένο είναι προδήλως απαράδεκτο, εκτός εάν ο προσφεύγων θεράπευσε το ελάττωμα αυτό *πριν* από την παρέλευση της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής.

Προς στήριξη της απόψεως αυτής, το Συμβούλιο παραπέμπει στη διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 1981, 10/81, Farrall κατά Επιτροπής (Συλλογή 1981, σ. 717), καθώς και στην απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 1979, 220/78 και 221/78, ALA και ALFER κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 893), και στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. Carotorti στην υπόθεση αυτή.

- 13 Οι προσφεύγουσες αναφέρουν ότι εκπροσωπούνται από την Ursula Schliessner, δικηγόρο έχουσα δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων του Ντύσσελντορφ της Γερμανίας, όπως πιστοποιείται από τα συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφα. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι δεν μπορεί να υπάρξει παρανόηση ούτε ως προς το πρόσωπο το οποίο τις εκπροσωπεί στην υπό κρίση υπόθεση ούτε ως προς το ότι η εξουσία εκπροσωπήσεως που διαθέτει το εν λόγω πρόσωπο είναι σύμφωνη προς το άρθρο 17, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου.
- 14 Όσον αφορά την τήρηση του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι το δικόγραφο της προσφυγής εγκύρως υπογράφεται από τον J. Searles *εξ ονόματος* του δικηγόρου που αναφέρεται στο δικόγραφο, δηλαδή της U. Schliessner. Οι προσφεύγουσες αναγνωρίζουν ότι αν ο J. Searles, που είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο Β του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών, είχε θέσει την υπογραφή του στο δικόγραφο της προσφυγής ιδίω ονόματι, επάνω από τη δακτυλογραφημένη αναγραφή του ονόματός του, η προσφυγή θα ήταν απαράδεκτη. Παρατηρούν ότι το Συμβούλιο δεν επικαλείται το μη έγκυρο υπογραφής της οποίας προηγείται η συντομογραφία «pp».
- 15 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμα ότι ο J. Searles είναι εταίρος του δικηγορικού γραφείου Oppenheimer, Wolff & Donnelly LLP και ότι, υπό την ιδιότητα αυτή, έχει την εξουσία υπογραφής κάθε δικογράφου εξ ονόματος του γραφείου και, συνεπώς, εξ ονόματος των λοιπών εταίρων, όπως η U. Schliessner. Σύμφωνα με τις εξουσιοδοτήσεις που είχαν υπογράψει οι προσφεύγουσες, ο J. Searles ήταν εξουσιοδοτημένος να ενεργεί εξ ονόματός τους συμπράττοντας με την U. Schliessner. Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι ο J. Searles μετέσχε ενεργά στην προετοιμασία της προσφυγής και ήταν πλήρως ενήμερος των νομικών επιχειρημάτων που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής.
- 16 Οι προσφεύγουσες, καίτοι αναγνωρίζουν ότι η εγγραφή του J. Searles στον «κατάλογο Β» του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών δεν του παρέχει δικαίωμα παραστάσεως

ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων, ισχυρίζονται ότι η εγγραφή αυτή του επιτρέπει να παρέχει συμβουλές και να εκπροσωπεί πελάτες σε διαδικασίες διεπόμενες από το βελγικό δίκαιο, συμπράττοντας υποχρεωτικά με δικηγόρο έχοντα δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των εν λόγω δικαστηρίων.

- 17 Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι ο J. Searles υπέγραψε, στις 2 Μαρτίου 1998, το δικόγραφο της προσφυγής λόγω του ότι η U. Schliessner απουσίαζε την ημέρα εκείνη σε επαγγελματικό ταξίδι. Οι προσφεύγουσες προσφέρονται να προσκομίσουν απόδειξη σχετικά με τον λόγο της απουσίας αυτής.
- 18 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι οι υποθέσεις στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκαν η διάταξη Farall κατά Επιτροπής και η διατάξη ALA και ALFER κατά Επιτροπής, τις οποίες παραθέτει το Συμβούλιο διαφέρουν από την υπό κρίση υπόθεση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Κατά το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος ζητήσει από το Πρωτοδικείο να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Στην υπό κρίση περίπτωση, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει κατατοπιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας ώστε να αποφανθεί χωρίς να διεξαγάγει προφορική διαδικασία.
- 20 Από το άρθρο 17, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, προκύπτει ότι μόνον δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΕΕ) μπορεί να ενεργήσει εγκύρως διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του Πρωτοδικείου για λογαριασμό διαδίκων άλλων από τα κράτη και τα όργανα που μνημονεύονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο του προμνησθέντος άρθρου 17.

- 21 Όσον αφορά τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφο, το άρθρο 19, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο επίσης εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου σύμφωνα με το προμνησθέν άρθρο 46, ορίζει τα εξής:

«[...] Το έγγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το όνομα και την κατοικία του προσφεύγοντος και την ιδιότητα του υπογράφοντος, τον διάδικο ή τους διαδίκους κατά των οποίων η προσφυγή στρέφεται, το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα και συνοπτική έκθεση των επικαλουμένων λόγων.»

- 22 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να υπογράφεται από πρόσωπο δυνάμενο να εκπροσωπήσει τον προσφεύγοντα σύμφωνα με το άρθρο 17 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.
- 23 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται και από το κείμενο του άρθρου 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο απαιτεί να υπάρχει στο πρωτότυπο κάθε διαδικαστικού εγγράφου η υπογραφή του εντεταλμένου από τον ενδιαφερόμενο διάδικο εκπροσώπου ή δικηγόρου.
- 24 Προς εξασφάλιση της τηρήσεως του άρθρου 17, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού, το άρθρο 44, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι ο πληρεξούσιος δικηγόρος οφείλει να καταθέσει στη Γραμματεία αποδεικτικό νομιμοποίησής του που να βεβαιώνει ότι έχει ικανότητα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλομένου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους.
- 25 Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι να εξασφαλιστεί ότι η ευθύνη της ενέργειας και του περιεχομένου των διαδικαστικών πράξεων αναλαμβάνεται από πρόσωπο που έχει την ικανότητα ενέργειας τέτοιων πράξεων ενώπιον κοινοτικών δικαστηρίων, δηλαδή, είτε, προκειμένου για την εκπροσώπηση των οργάνων, των κρατών μελών ή των άλλων συμβαλλομένων στη Συμφωνία ΕΟΧ κρατών, από πληρεξούσιο, είτε, προκειμένου για την εκπροσώπηση των λοιπών διαδίκων, από δικηγόρο έχοντα δικαίωμα παραστάσεως

ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία ΕΟΧ και δεσμευόμενο από τους νομικούς και δεοντολογικούς κανόνες που διέπουν την άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος στα κράτη αυτά.

- 26 Κατά τους ισχύοντες σήμερα Οργανισμό του Δικαστηρίου και Κανονισμό Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η ιδιόχειρη υπογραφή του δικηγόρου ή του εκπροσώπου ενός διαδίκου επί του πρωτοτύπου κάθε διαδικαστικής πράξεως αποτελεί το μόνο μέσο με το οποίο μπορεί να εξασφαλιστεί ότι η ευθύνη της πράξεως αναλαμβάνεται από πρόσωπο που έχει δικαίωμα εκπροσωπήσεως του διαδίκου ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.
- 27 Συνεπώς, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής έπρεπε να φέρει την ιδιόχειρη υπογραφή του εντεταλμένου από τις προσφεύγουσες και έχοντος την ικανότητα να τις εκπροσωπήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου δικηγόρου, δηλαδή της U. Schliessner.
- 28 Πρέπει να προστεθεί ότι η έλλειψη, στο δικόγραφο της προσφυγής, της υπογραφής δικηγόρου έχοντος την ικανότητα να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των τυπικών πλημμελειών που μπορούν να τακτοποιηθούν μετά την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής σύμφωνα με τα άρθρα 19, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 44, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 29 Όσον αφορά την υπογραφή του J. Searles, η οποία, κατά τις προσφεύγουσες, ετέθη «εξ ονόματος» της U. Schliessner, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η υπογραφή προσώπου που δεν έχει, το ίδιο, την ικανότητα ενέργειας διαδικαστικών πράξεων ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να αντικαταστήσει εγκύρως την υπογραφή δικηγόρου έχοντος δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλομένου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους και εντεταλμένου από τον διάδικο.

- 30 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα που οι προσφεύγουσες αντλούν από την εσωτερική οργάνωση του δικηγορικού γραφείου στο οποίο ανήκει η U. Schliessner καθώς και τα επιχειρήματα που αφορούν τις σχέσεις τους με τα διάφορα μέλη του γραφείου αυτού είναι αλυσιτελή. Το αυτό ισχύει και για τα επιχειρήματα περί εγγραφής του J. Searles στον κατάλογο Β του Δικηγορικού Συλλόγου Βρυξελλών, δεδομένου ότι η εγγραφή αυτή δεν του απονέμει το δικαίωμα να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 31 Τέλος, δεν χρειάζεται να δοθεί συνέχεια στην πρόταση των προσφευγουσών περί αποδείξεως του κωλύματος της εκπροσώπου τους στις 2 Μαρτίου 1998, τελευταία ημέρα της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής και ημερομηνία υπογραφής του δικογράφου της προσφυγής. Πράγματι, η απουσία του εντεταλμένου δικηγόρου, λόγω επαγγελματικού ταξιδιού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τυχαίο συμβάν ή περίπτωση ανωτέρας βίας που επιτρέπει την εφαρμογή του άρθρου 42, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ώστε να μην απολέσουν οι προσφεύγουσες το δικαίωμα ασκήσεως της προσφυγής.
- 32 Συνεπώς, εφόσον το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 17, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, και 19, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί των λοιπών λόγων απαραδέκτου που προβάλλει το Συμβούλιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να υποχρεωθούν να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, αλληλεγγύως, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν υπέβαλε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να οριστεί ότι θα φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγουσες θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, αλληλεγγύως, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Λουξεμβούργο, 24 Φεβρουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung